KIÁLTÁS

legyen minden szó KÜLÖNKIADÁS

ha kell

süvöltsön át az átlőtt lovak horizontján

berogyott térdű városok homlokára forrjon rá

odaragasztott lángolásként

legyen minden szó az ÉGRENYÍLÁS szakasztott mása

sebhely a végtelenség fekete brokátján

hogy ne zokogjon fel a bozót

barna mező

ne támadjanak egymásra a fák

egyforma zölden halihózzon az elefántfű

és a kenyérbéjtató búza

KIÁLTSUNK:

„a kapun lépj be

erős derekaddal támaszkodj homlokunkhoz

légy örök vendégünk BÉKE!“

Azon a tavaszon nemcsak virág fakadt
Szemmel látszott s sötét
márványerezetű szénfal.

Kinyílt a bánya, az orcák lángbaborultak,
bermat zöldágó bányász
szorta szuronyára a Holdat.
Szűk palóc völgyek között
Vörösen tündökölt fel a Napkelet.

S az éjt bűjtető mégrémi bányák
vízágba kiabálták:
„gőzfog a bilincs már, a gőz-bőtől szétszakadt."
Égnyarcúlik a vas-fogadalom:
„Éj, éj vörös tűzzel a tavaszon."
Új világ: szennel hupcsat dörgető
nyomor: cégvelő és-acél-erő
gyűrelmes Forradalom.

A Tétés
mennyéb
s az ostoba
dőlt dobogó
szikhedt proletárok
anarchiszta csőgőzö
vonak őket
és hunyik
mindent fűlőszavu égő
fakadtul,
csatult vur,
gyűlölhédb,

És akkor az iparosok
átmentek a másik oldalra
egyesülni,
most kinyithatták a szájukat,
most hagyták lelkesülni
egymást a rongyosok:
proletárok, cselédek,
napszámosok
szórat arc-csontjukon
az akarat ragyog,
s fordítani a kereken
összefogtak,
példát állítva mindazoknak,
akik csak jönni fognak
szabadnak
s boldogoknak!
Nemcsak hatalmat,
de HÁZAT IS
felmutatni egy messzi kornak.

[illegible]ATOSAK ablakok mögött
lesnek a nagy tömegre,
s keszülnek állásfoglalásra
de felcsöppenek a pelzsnak TE,
SÖTÉTBEN BUJKÁLÓ ELLENFORRADALMÁR,
RESZKESS! s kastélyra, házra
úszkók szállnak fel, mint a páva
az összeverődő
vármegyehatára.

Míg belemeredt a fekete éjbe
a katona ő, a névtelen
punktján billegetve a fekete ép,
s látta, hogy mered górcsőbe a félelem,
s a sarkában kullogó megvasalt bányarém –
nem tudta, nem,
hogy a Jövendő tornácán áll őt,
[illegible] bánya tárnáit ős[illegible]

FEGYVERBE! FEGYVERBE!!!
sorakozó!
s nyujtott lábbal rohannak
győztes hadjáratba
lovasokkal, páncélvonattal,
különös ellentmondásokat
hordva
csillag-alakú szivekben
és százharminc nap után
a felbemaradt mozdulat megall,
a KIÁLTÁSRA nyílt száj is megmered
a városok erdőszélein sortűzek
szolódnak
sortűzek,
sortűzek!

S LEKÖTÖTT,
megvakult szemetek
mögött
eszetekbe jutnak fényes ünnepek,
melyeket át nem éltetek,
meg nem értetek
MI ÉLÜNK!
És elmondhatjuk
a vörös férfiak közt
rendet teremtett
s itt [illegible]

s agyarkodik a dicsőítésemre
az meg az, —
s az ipoly mellett a kékes
erdők csokok vérnek alkotomra:
Piccinno téhenek bőrére rezel,
s az antant vadászkutyái kőr
emelkednek, franciák —
s a tűzjáró
csinál a fogyasztóik. . . .!

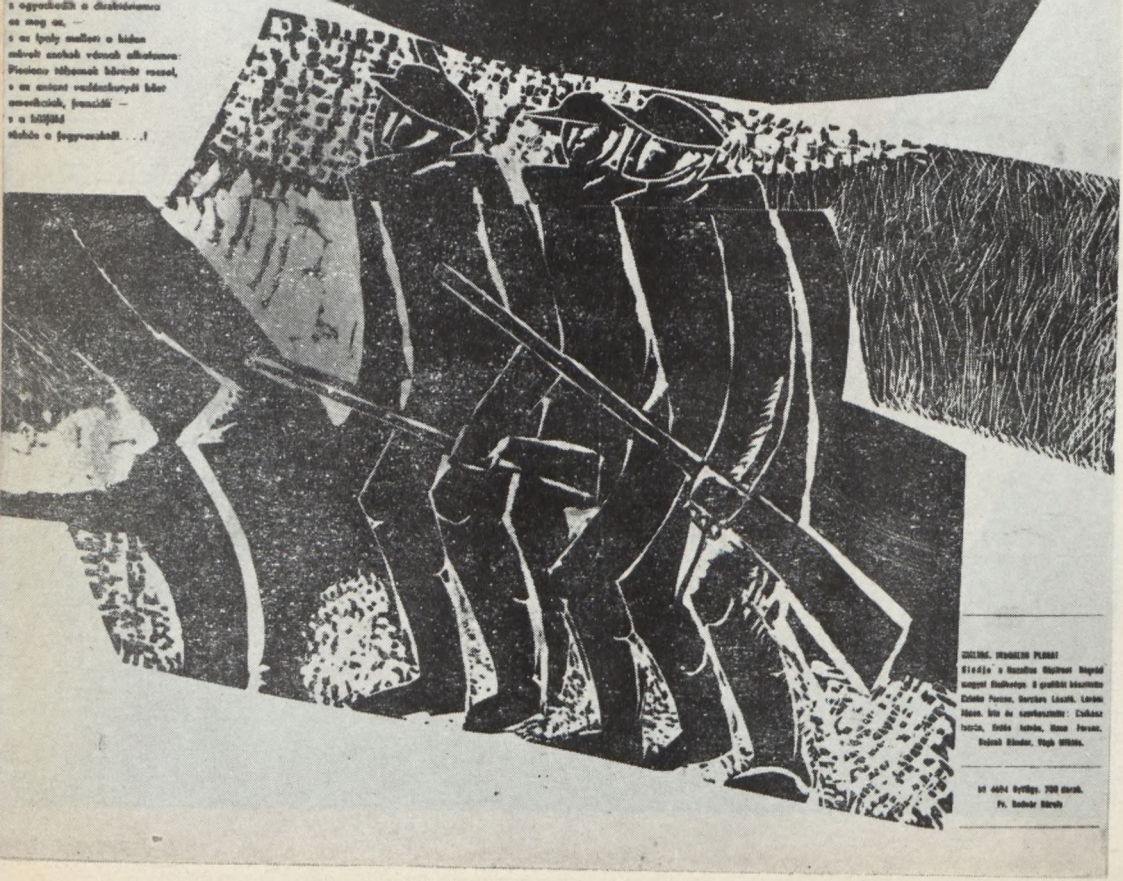

ISSUING. INDUSTRIA PLENAR
Elnöke a Szazadok Egyesület Magyarországi Csoportja. A grafikai bizottsága Szántó Ferenc, Barcsay László, Lovász Géza, Szép Ilona, Szőcs Ferenc, Bajnok Sándor, Vigh Miklós.

10 4484 Gyttgy. 700 darab.
Fr. Sedmár Bársb

KIÁLTÁS

NÉPHEZ

MINDENKIHEZ

szól

FIGYELJ!

EMLÉKEZZ!

százharminchárom vérvörös napra
százharminchárom aranyszőtt napra

133 napra fegyverben
kezünk a puskán
lábunk bakancsban

zúgott szivöl
érjőagott gom
és lángot vet
és egekig rontott
FEGYVERBE! FEGYV

17 után
19-ben
ezerkilencszáztizenkilencben
golyóval vérontó hitszülte gőgös
karddal harccal lázzal fehérszőrzet
szembeszegülve óriás-gyilokkal
megfeszítetve álmos kínokkal
nyakunk már karokban
dérunk még barokban

133 133
aranyszőtt napra vérvörös napra
magát mentení s mentení világot
magyar rakott a világszerte hámot
zengett a
FEL VÖRÖSÖK! PROLETÁROK!
és szakadt ránk imádság szitok átok
szert
MINDENKIHEZ
eljutott a hír,
hogy harcra kelt
a MAGYAR a VILÁGÉRT

19-ben UNGARN FÜR DAS WELT!
19-ben VENGEŐIJA ZA MIR!

munka

MINDENKIHEZ érjen

ha hited az, hogy éljen a fa ága,
gyökerét ápold, hogy nőjjön virága
tövét öntözd, hogy érjen halálra
termőföldjét ápold szorgalmas!

vak tévhitek helyében,
félelmek, ingó gyengeség helyében

EMLÉKEZZ!

a téren bábiskolnak a virágok
egyenyulnak szobraink
ujukon megpihen a fecskerakó madár
a szelid
karbevugráljuk gyermeklánccal
kitárt réttjeidet Béke

A hévbrosok kőst csilingelő nevetésre
a zöldén égreforduló eső utáni rozsvetésre
lányunk szilvakék szemeiből fakadó
napárgyongyfolyó-revelésre
szerelmünk felnyíló szászám-élére
kerünk
- régy tenyeredbe
életünk egére magosodó csillagkonnosú Béke

Egy szép mohabéléses öreg kút nyílácsán
látjam meg a minap
hontaza lombok ágak koncertjét vesszőcsiszolta
felhőtlen nyugalommal
az üvegcsengőszó nem képtedett
Csodavárás hangulata volt a parcnak
hiszen a szelid BÉKE volt ó
magamatam szelés lombokával

Bujdosó szélnek napjaim vége
Zöld rend, szikám dicsőnd a dolgozó élet.
Tengelyeiket tárd, lomokban
Béke egysége kel fantágy-ugaiznak
szép boldogság
[illegible] leves
[illegible] bomba
[illegible] halállal
[illegible] tűzzel
[illegible] teles
[illegible] betegség
[illegible] teles
[illegible] fokkal
[illegible] terek,
[illegible] ért nyílt
[illegible] vely kívan,
[illegible] nem-tudu-
[illegible] vánság

[illegible] szemmel nyomoldok
hogy ott itt a hídnak
a testvérben pihegő bárhonnak hűtőin
megsimítja a gyermekek kezét
szerelmünk vállára estet terít csendben
felgyújtja a neont
estére napfényt perget
gondjaikat törpe figurákká gyúrja
kisz szakkal nagyobb szörnyű ölz
gúzsbakötve
szabadítójait
[illegible] megtojni
[illegible] nem hinnétek
[illegible] ha vállaiban hal
[illegible] ért vácog tekintetétől
[illegible] ű e robbantottképű
[illegible] a s
[illegible] ely egy
[illegible] egymás
[illegible] gadva
[illegible] ütt kezm
[illegible] dóhá
[illegible] vagó
[illegible] er és láb
[illegible] ly emberb
[illegible] szúni
[illegible] gerdőjét, h
[illegible] gunk csill
[illegible] on szennyes kocsmába
[illegible] a árhulyeiket
[illegible] tosszrómyú béke
[illegible] az ömlő fűszben baktér
[illegible] begsz világ menyasszon
[illegible] szárnyról hull vissza m
[illegible] anul a katonák is a nő
[illegible] ába beleült indul kerest
[illegible] vosszonúkat szór a szél a
[illegible] ematoszszrómyú béke
[illegible] ában hiszek

TELEPEK bálon
rémesen kattogó bárok körül
a csnak bálcán
a fények alatt
a palaták előtt
a birek mögött
LUSTA FEGYVEREK
pihennek alapban zsirban
a önmúsádó gyilkos-fegyvereket
jóteszdoznak egy kibernetikus
fest-vár-csfal-tű-forgatagban
a dübörögnek a rakéta-felvonók
földalatti hűvös rakrakéban
a atomtengerő-attjaira-szimpatagok
cápa-rakétáiai rejtenek
felhőkarcoló-raketek
gőzölő monstrum-kerekek
rakéta-tarabosaurusok
rakéta-gépek madarat pihennek
[illegible] ...)
[illegible] ATOK példát ösztönz
[illegible] -alakú vérzs bár
[illegible] századi h
[illegible] ra
[illegible] la
[illegible] dzsungel
[illegible] lik a fák
[illegible] em
[illegible] pkötök-h
[illegible] ATOK A
[illegible] r kiáb
[illegible] aberek
[illegible] ugár
[illegible] mele
[illegible] ó föl
[illegible] nap
[illegible] ately
[illegible] o g

KIÁLTÁS 1918 1968

Az egyetlen kiút a szocializmus. A szocializmus, mely nemcsak a termelés anarchiáját szüntetné meg, de azt a béki anarchiát is, melybe a kapitalizmus az embiseget sülyesztette. A termelés Kostulapoiba vetésével visszadná elvesztett hitét, de elvesztett munkakedvet is az emberiségnek.

Ezért állunk mi, kommunisták, a magyar munkásság élé, hogy itt a szükségszerűen elkövetkező, sőt már itt levő új proletárforradalomra előkészítsük.

(Vörös Ujság, 1918. december 7.)

Kiállunk érte, mint a kémény: lássák! És búvunk érte, mint az üldözött.

(József Attila)

. . . a Kommunista Párt ujult erővel folytatja a harcot
a háború ellen - a békéért
az elnyomás ellen - a szabadságért
a német megszállás ellen - Magyarország felszabadításáért

Füöbet a Parasztságnak!
Kenyeret a Munkásságnak!
Szabadságot a Népnek!

. . . a Kommunista Párt ujult erővel folytatott küzdelem le[illegible]
harcosai és a Kommunista Párt a munkásosztály, a nép hivatott vezető ereje.

(Kádár János)

50 éve él a magyar Kommunista Pártja!
50 éve született a forradalmas a
Magyarországon, hogy a rendszer
csődjét zúrzavar helyett uj rend
teremtsen,
hogy a történelem- és sorsfordító
hivatott proletariátust fellegvárra
és harcra vezesse,
hogy a nemzet, az elnyomottak
felszabadítását megvalósítsa,
hogy éltesse az ember hitét,
reményét.
Fáklyát emelt magasra:
a kommunista eszmék fényt hi
fáklyáját:
Zászlót emelt magasra, a jövend
szülő forradalmak vörös harci
zászlaját.
A Párt 50 éves története:
a győzelmes kommunista eszmé
a szépséges forradalmak,
a hősök és mártírok harcának
áldozatának,
a szabadság és függetlenség
megszerzésének,
az új nemzetteremtésnek
és országépítésnek,
a békéért és a boldog emberi
életért való küzdelemnek
emberöltényi története.
Üldözöttből az egész nemzet
vezetőjévé vált,
mert győzni tudott ellenségein,
mert győzni tudott önmön hibái
mert ereje és nagyszerű képesség
volt önmagát mindig megújítani.
50 év! Büszkén vállalt multunk,
jelenünk. Enyém és a tiéd is!
A miénk!
Hisszük, tudjuk: a Párt a jövőnk!
Enyém és a tiéd is! A miénk!

„Kiáltás" irodalmi plakát. Kiadja a Hazafias Népfrontot Nagyrét megyei Elnöksége. A grafikát készítette: [illegible] Ferenc, Kerekes László, Lőrinczi János. Az irodalmi szöveget írta és összeállította: Csikós István, Csukás László, Erdős István, Kajcsó Sándor Fk. Munkatársak István. [illegible] 68 2178 NyMgy. 300 db.

Európa népei nem akarnak újabb háborút! Nem akarnak hidegháborút, nem akarják az „ebettenő erők egyensúlyát", amely a mind intenzívebb fegyverkezésre hajszához és akhoz vezet, hogy növekszik a szándékos vagy véletlen konfliktus kockázata.

Az európai országok kommunistáinak mélységes meggyőződésük, hogy amikor Európában az agresszió és a háború erőivel szemben a békét és a biztonságot védelmezik, akkor a demokrácia, a társadalmi haladás és a nemzeti felszabadulás érdekében, az egész világ népeinek érdekében cselekszenek.

Az európai népek képesek arra, hogy maguk oldják meg kontinensünk békéjének és biztonságának kérdéseit. Vegyék hát majd legkésőbb Európa szavát!

Az európai kommunisták és munkáspártok Karlovy Vary-i értekezletének „nyilatkozata"
„Az európai biztonság és biztonságért"

Ismeretlen szerző: VIETNAM

A híd az emberség. Ahol az nincs, ott
ok van embertelenség, gyűlölet, fanatizmus, ököl és barbarizmus. A híd: a megértés és megértés eredménye; a gondolat a béke igazsága és útja. Az érek veremháza. . .
népek, kulturák kölcsönös útja: a híd. Az
rok népek és kulturák hídra cserélik, megértik és átveszik. . . Hagyjunk jövőjét
béke és háború perét - a hidak és árkok
ényszáma dönt el. . .

FARRY ZOLTÁN

„A vietnami nép hősi küzdelme példaképe és ösztönzője minden olyan nép, amely szabadságért küzd. Ez egyszersmint az antiimperialista erők akcióegységének harcában testvérsége Vietnam a népek jó szomszédjával az emberiség imperialomellenes jövőjéért folytatott harcban megnyilvánuló bátorság, szilárdság, kitartás és elszántság jelképe."

„A vietnami föld bölcsője és szimbóluma nép bölcsője, s elkerülhetetlenül eljön az idő, amikor az utolsó betolakodót is kiűzik onnét a szent földről. A vietnami faluban nincs és nem is lesz más gondolat, mint a vietnami szép."

A kommunista pártok és munkáspártok harcban és szolidaritás szellemi az „szavak - igazak"

A HÜSSEI-BIROSÁG ÍTÉLETE

„A bírósag megvizsgálta a kérdést elkövetett-e az Izraelt Államok kormánya olyan cselekményeket Vietnamban, amelyek a szemszögében jog értelmében agyszerűnek minősülnek?
A bírósag egyhangúlag igennel válaszolt."

„A bírósag megvizsgálta azt a kérdést is, hogy bombázták a kórházak gyógyszerészeti szállítmányokat, mint pl. dögöt kórházak, iskolák, templomok, pagodák, gyermekotthonok?
A bírósag igennel válaszolt."

„A bírósag megállapította, hogy az Egyesült Államok a nemzetközi jog értelmében bűnös az agresszió, valamint az emberiség ellen bűnös" vétkében."

KIÁLTÁS

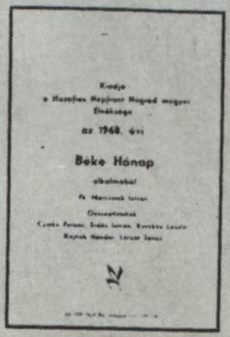

Kiadja
a Hazafias Népfront Nógrád megyei Elnöksége
az 1968. évi
Béke Hónap
alkalmából
A Marczinkó István
Összeállították
Czinke Ferenc, Endes István, Kurucz László
Rajnak Nándor, Tarczi János

LÖRINCZ LAJOS GÖRÖG TRAGÉDIA

Fodor József

MINDHYÁJUNKNAK KÖZE VAN HOZZÁ

Akhoz, ami ma Görögországban történik, mindnyájunknak köze van! Mi, művelt európaiak, Hellasz földjét ábrándtal járó zarándokok, jöttünk légyen akárhonnan, lelkünk legmélyén „mindnyájan hellének vagyunk". Örökké és kiirthatatlanul! Nem szabad senkinek, semmi körülmények között sem város cselekedetekkel beszennyezni a szellem, a szabadság, a mindnyájunkkal közös kultúra ősi, szent földjét!

Kenko Jerzej

Hyolc mondat a felelősségről

Bombát vetnek a vietnami falúba
— mindenért felelős vagyok.

Szerbiában, nő, nő a halál szálja
mindenért felelős vagyok.

Purcenek, hatan szálltak a halottak
— mindenért felelős vagyok.

Szaporodnak, csak egyre szaporodnak
mindenért felelős vagyok.

Nem fog meg itt a fegyver és a munka
— mindenért felelős vagyok.

Hull a halál tíz, bűntelen falubra
mindenért felelős vagyok.

Mar-már szakos lesz álmi itt a Földön
mindenért felelős vagyok.

Ember, vagyszi! az ember meg ne álljon!
mindenért felelős vagyok.

Gyóre Imre: AZ IS HAZÁM

Az is hazám nekem,
nem zengem földünnek,
Ő az elhunyt egen
elvadult madarak,
nem szelid galambok,
gépek szépszólanak,
és szendes vérszomba
lángot, vesét lövőnek.

Az is hazám nekem,
bár partja mennye vas,
és víz a tengeren
lőszer évi meg szennen,
de tudja: itt vagyok,
és vagyunk még sokan,
kik egy fehjük remegve,
nőkért anyjét a gyermek.

Az is hazám nekem,
és minden földünnek,
hol jönnyél terhesen
égnek hajtanunnak,
s a szabadság kiputtant,
mint dacosnak hajú meg,
és éldeit ártalmával,
az emberek betolnak.

BESZÉLGETÉS PABLO NERUDÁVAL

Mi most Ön számára a legnagyszerűbb a világban?

Vietnam. Ez rettenetes. Ez a háború mago a pokol. Támadás az emberség és az emberség ellen. Támadás mindenki ellen, kölön-kölön. Szemétye elleni támadás. Verset is írtam róla, sporyol lapok más kiadtak.

Es mi most az Ön számára a világban a legörvendetesebb?

Az, hogy rannak amerikaiak, akik azt felismerik már. Felismerik, hogy csak a szörnyűségek, melyeket velük művelettnek és nevükben meghintettek, valóságban az amerikaiak ellen is szól. Es tüntetnek. Ez jó és örvendetes dolog: ébredezik egy nép lelkiismerete.

Hol van most, ember, szép régi Európa?!
Az egész Európa ma egyetlen mondat:
NE LEGYEN TÖBBÉ ÖHLENY A VILÁGON,
NE LEGYEN TÖBBÉ VERÖMTÉS A VILÁGON!

Európa ma mindenütt itt van,
Európa ma a jajkiáltó Vietnam,
Európa az emberiszerű béke,
nincs Európa, ha a földkerekség
egyetemes vérhagyat fel nem ér.

Czóbel Béla: Kopernik (Részlet)

KIÁLTÁS

Nézz a melletted álló ember szemébe! Keresd meg azt félelmeidet, reményeidet! Hétköznapjaidba akarunk belekiáltani: ne engedd, hogy barátságosan – kényelmesen egyedbe fészkelődjék a megszokás! A patakban ömlő vért beissza a szikkadt föld valahol Vietnamban, Görögországban, Jeruzsálemben. Erőszak! Háború! Halál! Ha úgy tetszik behunyhatod a szemed. Behunyhatod a szemed? És akkor nem látod a bombák után megmaradt falak fáklyáit, a halál hegyi tisztásra landoló helikopterét, s a legszörnyűbbet, a golyóütötte seb rettenetét.

Nálunk béke van. Ablakod mögött a lehulló éjszaka fényes, fekete csendje. házad előtt egy tér, ahol a közeli hegyekről beszökött szél frissen ültetett fák ágaival, rózsatövekkel, pázsittal játszik, és a régmultban megszenvedett szabadság felreppenő galambcsapata hirdet új harmóniát.

Béke csendje. De a csendből való felocsudás, a kiáltásra nyitott száj a borzalomra, a fekete gyöngykönnyekre, a kiszögezett emberekre, a perzseltbőrű gyermekekre, a szurokkáégett reggelekre kiált.

Kiált rázsátnevető reggelekért, kacagó sárkánytereszítő friss szelekért, friss szántásokért, fellegekért, szerelmesekért, boldag emberekért!

Értük a kiáltás!

Kiáltanak a költők, a művészek, a tudósok, a világ gondját vállalá politikusok, minden igaz ember.

KIÁLTANI KELL, CSELEKEDNI KELL!

Csendes
suttogás... csónakok úsznak
a barna estek oblein.
és elektromos
rövidhullámaink
dadognak
itt vagyunk!

Az öregek azt mondják:
csak szenvedtünk mindig.
Micsoda világ!
Az öregek
Brutus nevét nem ismerik?

Így szól egy másik itt:
Meglátjátok Magyarországon
a proletárok
valamit csinálnak...!

S egy marcona munkás így:
Spartacust keresnek!

S így szól a harmadik:
Megbosszulják a sorsunkat!

[redacted]

Harommilliós koldus, cselédek!
Kultelki nyomortanyák!
Barakk-falak!
Rapcédula-ország!
Páncélvonat-fütők!
Bányászok! Kovácsok!
Jelszavakat festők!
Fessétek az házunkat...!

Nap fut
fekete mennyboltozatra
s Pest Miskolc Tarján
zsibong
meghaltunk s győztünk
a csillag-ingyben
nem lehet számbavenni
az eltunteket

az utcakő sötét
fénylik a szem
s piros
dobok
robbannak itt...!

[redacted]

Az öregek még Dózsára
emlékeznek.
Kossuthra emlékeznek
és Lahnkát nem felejtik

az öregek görcs-keze villan
a sarló, kalaszt,
a kalapács munkát jelent

Áprilisra majd
piros zászlóink lesznek
s fehér galambok szaguldoznak,
mint a gondolat
fehér ugyamban.

[redacted]

Otven éves a Párt! Kiáltásunk kinn van az utcán. Éljen kiáltás! Nehéz lobogósú régi zászlókkal, golyótépte lobogókkal, otven vörös zászlóval mennék én most nagy útra a visegrádi utcától Salgótarjánon, Zalaegerszegen, Szegeden át Debrecenig, s addig ahol kommunista földosztók levertek az első mezsgyekarót, mennék minden ház ablakán bekiáltani, zörgetni, minden helyen ünnepelni, tízmillió társat lelni kiáltáshoz. Fel Vörösök! Kiáltok, kiáltunk, kiáltsunk! Otven éve! En a legtávolabbról csak azt az örömet lengethetem át a mába, amit akkor éreztem, mikor az apám megigérte nékem 1947-ben: a Kommunista Pártra szavaz! Ti kiáltsatok szerény szavainkhoz véresen nagy idők tanui a győzelem előtti harc csatakiáltását, jenyes himnuszát!

KIÁLTÁS II

Három kívánság 50 évre

Otven évek jönnek mennek
Folyót betemetnek születnek
Itt Betlehem csillag holdak
Tenyeredről és felragyognak
Világítsanak éjszakáknak

Otven évek jönnek mennek
Indulnak megállnak új szelek
A te lángod mélyről lobog
Kenyeret, bort, virágot hozok
Tanítsd nevetésre népeket

Otven évek jönnek mennek
Égő ruhájú uj Mózesek
Állnak a bőség tereken
Nevemen szólít a szerelem
Ne ingyeljek senkit érted

Pártunknak becsületet szerez, hogy jól él a hatalommal, nem uralkodik, hanem vezet, és a népet szolgálja.

(Kádár János)

A KIÁLTÁS mindig új modulációban jut el hozzánk, meg-megújítva drámai erejét, hogy örömet serkentő visszhanggá sűrűsödjön a kiáltott szó. Hétköznapi dolgokért sohasem kiált a lélek, mert a kiáltás a végletek sűrűsödése-kisülése: az emberségféltő jajduláskor, az embertelenség tettenérésekor.

Vérözön ellen kiáltunk, hogy láztól cserepesen ne kelljen kiáltanunk, hogy megelőzzük ima-nélküli szorgos hétköznapokkal – hát kiáltsunk halálig harcban.

Ultramarinkék reggelek szülték ezt a még nem országosan ismert első irodalmi plakátot – a KIÁLTÁS-t –, itt Nógrádban, a hajdani és a mindig megújúló munkáscsaták metropoliszában – Salgótarjánban.

Van, aki a Majakovszkij féle ROSZTA ablakokkal, mások a római FOGLIO-VOLANTE-val (röplappal) veti egybe a ma már negyedik számával megjelent fali folyóiratot.

Költők, írók, képzőművészek önkéntes és névtelen alkotógárdája kiált az embertelenség, a háborúk, a borzalmak ellen – a békéért –, amikor kiáltani kell. A középkori freskófestők, mozaikrakók névtelen gárdája után a kimetszett és kimondott szó közösen csiholt tüze csap itt lángra egy-egy aktuális, közös alkotásban.

A Hazafias Népfront Megyei Elnökségének védnöksége alatt megjelenő KIÁLTÁS az első olyan alkotás-sorozat, ahol a költészet, a próza és a képzőművészet a falak, hirdetőoszlopok, deszkapalánkok díszévé és értelmévé válva - értő, emberi léptékű irodalom és művészet lett.

Nem könyvtárak, nem képtárak, hanem a naponta szembesíthető és éppen körmünkre égő idő adja a KIÁLTÁS jelentőségét, társadalmiságát. Íráskép a falon! Élő művészet, irodalom, hogy tettenérjen egy magányosnak hitt percedben, hogy a kiáltásra összerezzenj és eszmélj. Vietnamban terhes anyák tarkónlövése után megdermednek és bomlásnak indulnak a köldökzsinór-elevenségű életek, Görögországban új börtönöket nyitnak rezesbanda-szóra! Aztán az emlékek erdejéből előtör a történelem lázrózsás szépségű 133 napja, hogy büszkén ünnepelj, kiálts ezért is és a békéért, galambpuhaságú alkotó reggelekért. Mert mi lenne, ha nem kiáltanánk és nem tennénk, ami örök embertörvényünkből kikivánkozik?

Kiáltani kell naponta, hogy felébredjenek a tiszta emberi tettek, hogy felszáradjon mindenütt a mocsár, s tiszta léptekkel és friss rózsás szelekkel alkothasson a szépre teremtett ember.

●

A KIÁLTÁS irodalmi plakát. Eredeti nyomatokhoz elkészített fa- és linóleumdúcokkal, csak a megjelenő szám indítékaihoz mért és alkotott prózával, verssel az utca emberének készül – a hétköznapoknak. Alkalmi folyóirat, falravaló, s mire az eső, hólé leáztatja a falakról, deszkakerítésekről, már megszületett az új, mindig az aktualitás jegyében, mert boldogságunk és életünk nagy aranymozaikjat naponta rakjuk, mindig meg-megújuló szükséglettel, színharmóniába.

Megjelenik időszakonként ötszáz példányban, két-három színnyomásban, a névtelenek itt számon tartott igényességével és tenniakarásával. Eljutott már Moszkvától Rómáig, az Írószövetség könyvtárától Nézsáig, hivalkodó hirdetőoszlopoktól áztatott deszkakerítésekig.

Kiáltani, napfényben fürdetett arccal, s ha kell, keményen, égzengéssel a gyalázat ellen, hogy szebb legyen a holnap szerte a világon, megostromolva a végtelent, mert fényre született az ember! Kiáltsunk!